

■ Inwoners Stevensbeek balen van vertrek Metameer naar Boxmeer

'Die leerlingen zorgen nog voor een beetje reuring'

Met de verhuizing van het Metameer naar Boxmeer gaat er een streep door het uithangbord 'school dorp' waar Stevensbeek al decennia prat op gaat. De inwoners treuren.

Frank Hermans

Stevensbeek/Boxmeer

Bij fruitteiler Karin van Welie snijdt het nieuws dat het Metameer binnen een paar jaar zeer waarschijnlijk naar Boxmeer verkast, door de ziel. Het voelt als een persoonlijke aderlating.

Zoals veel meer dorpsbewoners ging zij er zelf naar school. „Toen nog in houten barakken.” En later ook haar kinderen. „Het Metameer heeft de basis gelegd voor het fruitdestilleerderij dat mijn zoon Leon hier gestart is”, prijst Van Welie de onderwijskwaliteiten van de school.

Daarbij zit het fruitteeltbedrijf van haar man en haar ook nog eens pal tegenover het rechthoekige bouw-blok waarin het Metameer is gehuisvest. Ook dat schept een band. „Toen de betonnen pingpongtafel op het schoolplein verplaatst moest worden, heeft mijn man dat met de heftruck gedaan. We zijn goede burens.”

De school, aan de rand van Stevensbeek, iets buiten de dorpskom, wordt dagelijks door zo'n achthonderd vmbo-, havo en vwo-leerlingen bezocht. Dat zijn bijna net zo veel scholieren als er inwoners zijn. De leerlingen komen mondjesmaat uit Stevensbeek zelf en verder van alle kanten: Wanroij, Overloon, Vortum-Mullum, Sint Anthonis, enzovoorts. Maar mopperen over die dagelijkse invasie doet eigenlijk niemand.

„Ze maken wel eens wat herrie, het is natuurlijk wel jeugd”, zegt een oudere dame op straat achter een rollator. Maar, vergoelijkend ze direct. „Het moet hier ook niet té rustig worden.”

Karin van Welie kan dat alleen maar beamen. „We zien elke dag hordes fietsende leerlingen voorbij komen. Nee, dat is zeker niet vervelend. In Stevensbeek gebeurt niet zo veel. Die leerlingen zorgen tenminste nog voor een beetje reuring.”

Midden op de dag kun je in het dorp zelf de spreekwoordelijke speld horen vallen. Groot is het er ook al niet. Een dotje gas en je hebt de woonhuizen, de enige autogarage en dorpskiosk alweer achter je gelaten.

Stap terug

Met de verhuizing van het Metameer wordt volgens dorpsverenigingsvoorzitter Theo van Oorschot de levendigheid minder, maar wordt ook een treurigstemmende stap terug gezet in de geschiedenis. „Decennialang waren we een scholendorp, sinds broeders eind jaren 50 hier les kwamen geven en zo aan de basis stonden van de scholengemeenschap Stevensbeek.”

In 2010 werd dat Metameer. „Als

dorpsbewoners hebben we ons altijd met de scholen vereenzelvigd, het is onderdeel van onze identiteit. Ook dat je van lagere school (basisschool Pater Eymard, FH) tot eindexamen onderwijs in het eigen dorp kunt volgen. Het stemt droevig dat dit gaat verdwijnen.”

Toen de dorpsvereniging maandagavond persoonlijk door de rector werd geïnformeerd, was er meteen ook een gevoel van onzekerheid. Van Oorschot: „Mede door sportaccommodaties te delen, hebben onze tennis-, voetbal-, skeeler- en rugbyclub en Metameer maximaal profijt van elkaar. Als dat wegvalt, is het de vraag hoe dat verder gaat.”

Schoolgebouw

En, vraagt de dorpsvereniging zich af, wat gaat er met het schoolgebouw gebeuren? Van Oorschot: „Misschien is het nog het beste om de school af te breken, hoewel dat weer kapitaalvernietiging is. Volgens het dorpsontwikkelingsplan past op die locatie geen woningbouw, maar wellicht dat de inzichten daarover nu ook gaan veranderen.”

Het pand is eigendom van de gemeente en komt ook weer in ge-

meentelijke handen zodra de school vertrokken is. Maar de woordvoerder van de gemeente Sint Anthonis kan de dorpsvereniging nog geen verdere duidelijkheid geven. „Omdat het nieuws nog vers is, is het te vroeg om hier iets over te kunnen zeggen.”

Ander zorgpunt

De recreatieplassen bij de naburige Radiobossen vormen een ander zorgpuntje. „We hebben nieuwe plannen voor beachvolleybal, horeca en sanitair op die locatie gemaakt. Maar gaat dat nog wel door als de leerlingen deze plek niet of minder gaan bezoeken?”

Myran Verstegen uit Wanroij baalt om een heel andere reden. „Ik heb twee dochters van 8 en 10 jaar. Ze zouden zeker naar Metameer in Stevensbeek gaan, maar dat komt nu dus in Boxmeer. Een eindje verder fietsen is niet zo erg, maar ze moeten nu wel het spoor over. En het is in Boxmeer ook veel drukker in het verkeer. Als moeder maak je je dan toch meer zorgen.”

Die zijn er dan weer niet bij groepjes leerlingen die naar huis fietsen. De schoolverhuizing, laten ze unaniem weten, is onder de leerlingen

▲ De uitbater van snackbar Brian's Corner vreest voor het voortbestaan van zijn zaak als het Metameer verhuist.

FOTO ED VAN ALEM

Als bewoners hebben we ons altijd met de scholen vereenzelvigd, het is onderdeel van onze identiteit

– Theo van Oorschot

nauwelijks onderwerp van gesprek. Luuk Kuijpers uit Westerbeek haalt de schouders op over die 7 kilometer verder fietsen. „Ach ja, wij zitten dan toch niet meer op deze school.”

Doodsteek

Eric Westerveld is uitbater van de enige horecagelegenheid in Stevensbeek, Brian's Corner. Hij schrikt zich een hoedje als hij het nieuws hoort. „Ik wist het nog niet. Dit is de doodsteek voor de leefbaarheid van dit dorp.”

Want, zegt hij: „Ik ben hier in 2019 komen wonen, omdat mijn zoon Brian hier naar de middelbare school zou kunnen gaan. Daarvoor hoefden we dus niet meer te blijven.” Bovendien, meent hij, kan hij zijn snackbar wel opdoeken. „Van de inwoners van Stevensbeek kan ik niet leven. De leerlingen zorgen voor verreweg de meeste inkomsten. Ik heb er ook nog een gamewinkel naast. Maar ja, ook die moet het hebben van de schooljeugd.”

Volgens Westerveld is het de zoveelste tegenslag. „Na de gedwongen sluitingen door corona komt dit er bovenop. Gaat de school weg, dan moet ik de boel verkopen. Het zij zo.”

